

หนังสือ 2 เธสะโลนิกา

เปาโลได้เขียนจดหมายฉบับที่ 2 นี้ในปี ค.ศ. 53 ภายหลังจากที่ท่านเขียนจดหมายฉบับแรกไม่นาน ท่านได้ยืนยันว่าพวกคริสเตียนที่เมืองเธสะโลนิกาได้เข้าใจว่า "วันของพระคริสต์" (2:2) หรือ "วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า" คือการเสด็จกลับมาครั้งที่ 2 ของพระเยซูซึ่งใกล้จะถึงแล้ว และเปาโลต้องการจะแก้ไขคำสอนอื่น ๆ ที่ผิดไป และต้องการจะอธิบายคำสอนอื่นเพิ่มเติม เปาโลบอกเขาว่า เริ่มแรกพระเยซูจะเสด็จมาในเมฆเพื่อรับพวกคริสเตียนให้ขึ้นอยู่บนสวรรค์ก่อน และหลังจากนั้น "ลูกแห่งความพินาศ" (2:3) จะปรากฏขึ้น และต่อไป "คนนอกกฎหมาย" จะปรากฏในยุค 7 ปีแห่งความทุกข์ยิ่งใหญ่ แล้วเปาโลได้ยืนยันว่า บางคนที่ย่อย่งกับฐานะของคนอื่นได้กินอาหารที่โต๊ะของคริสตจักร โดยไม่ยอมทำงานหรือเขาประพฤติอย่างไม่ถูกต้อง เปาโลบอกเขาว่า ถ้าใครไม่ยอมทำงานก็อย่าให้เขากิน

1 การอธิบาย--ทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า (1)

ในบทนี้เปาโลอธิบายถึงเหตุที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้คนบาปช่มเหงคริสเตียน

ก พระเจ้ากับผู้ที่ถูกช่มเหง

1 พวกวิสุทธิชนกับผลประโยชน์แห่งการถูกช่มเหง (เราได้รับสิ่งที่ดี)

ก ผลประโยชน์แห่งการถูกช่มเหง

1 ความเชื่อในพระเจ้าเจริญยิ่งขึ้น (1:3)

2 ความรักที่มีต่อกันทวีขึ้นมาก (1:3)

3 การเป็นแบบอย่างที่ดีต่อคริสตจักรทั่วไป (1:4)

ข ผลประโยชน์คือเตรียมเราไว้สำหรับสวรรค์ (1:5)

2 พระผู้ช่วยให้รอดกับผลประโยชน์แห่งการถูกช่มเหง (พระองค์ได้รับพระเกียรติ) (1:10, 12)

ข พระเจ้ากับผู้ที่ช่มเหงคริสตจักร (1:7-9)

2 ความทุกข์ลำบาก--พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า (2)

ก ความจริงเกี่ยวกับวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า (2:1-12) วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าหมายถึงเวลา 7 ปีที่มีความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งบนโลกนี้

1 วันขององค์พระผู้เป็นเจ้ากับคริสตจักร (2:1-3)

ก ความวุ่นวาย (2:1-2)

ข การอธิบาย (2:3)

2 วันขององค์พระผู้เป็นเจ้ากับผู้ทรยศต่อพระคริสต์ (2:3-5, 8-9)

ก ตำแหน่งของมัน

1 มารนอกกฎหมาย (2:3) Man of Sin

2 ลูกแห่งความพินาศ (2:3) Son of Perdition

3 การกระทำนอกกฎหมาย (2:7) Mystery of Iniquity

4 ผู้นอกกฎหมาย (2:8) Wicked One

ข กิจการของมัน (2:4)

ค การล่อลวงของมัน (2:9)

ง การสิ้นสุดลงของมัน (2:8)

- 3 วันขององค์พระผู้เป็นเจ้ากับผู้ที่กำลังหวนเงี้ยวมันไว้ (2:6-7) คือพระวิญญาณ
- 4 วันขององค์พระผู้เป็นเจ้ากับพวกคนบาป (2:10-12)
- ข ความจริงเกี่ยวกับปลายทางของพวกคริสเตียน (2:13-17)
 - 1 การเริ่มต้นแห่งความรอดของเรา--พระเจ้าทรงเลือก (ทราบล่วงหน้า) เราไว้แต่เดิม (2:13)
 - 2 วิธีที่เราได้รับความรอด--โดยพระวิญญาณทรงชำระให้บริสุทธิ์ และโดยที่เราเชื่อความจริง (2:13)
 - 3 เป้าหมายแห่งความรอดของเรา--เพื่อจะได้รับสง่าราศีของพระเยซู (2:14)
 - 4 ความรับผิดชอบแห่งความรอดของเรา--ยึดเอาคำโอวาทที่ได้เรียนแล้ว (2:15)
- 3 การแยกตั้งไว้--พระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า (3)
 - ก การขอร้องของอ.เปาโล (3:1-2)
 - ข การปลอบใจของอ.เปาโล (3:3-5)
 - ค การเตือนสติของอ.เปาโล (3:6-18)
 - 1 ผู้ที่ได้รับคำเตือนสตินี้
 - ก ผู้ที่ประพฤติเกะกะ (3:6, 11)
 - ข ผู้ที่เกี่ยวข้องกับฐานะของผู้อื่น (3:11)
 - ค ผู้ที่ไม่ยอมทำงาน (3:7-10)
 - 1 การกระทำของอ.เปาโล (3:7-9)
 - 2 กฎของอ.เปาโล (3:10)
 - ง ผู้ที่ไม่เชื่อฟัง (3:14)
 - 2 คำเสนอเรื่องด้วยคำเตือนสตินี้
 - ก ชั้นแรก--จงหมายคนนั้นไว้ (3:14)
 - ข ชั้นที่สอง--จงเตือนสติ (3:12, 15)
 - ค ชั้นที่สาม--อย่าสมาคมกับเขาเลย (3:6, 14)
 - ง ชั้นที่สี่--จงรักคนนั้น คืออย่าถือว่าเป็นศัตรู (3:15)